

Oj, žytko, žytko sja zeleňije

♩=176

Oj, žyt - ko, žyt - ko sja ze - le - ňi - je, mo - ja pše - nyč - ka

ne - scho - dyt, mal jem d'iv - čat - ko, bars šum - ne by - lo,

a - le už za mno - m ne - cho - dyt.

2. Bylo to, bylo, v tricjaťim pjaťim,
mal jem d'ivčatko jak tot cvit,
[:nožky dribneňky, ľička šumneňky,
šči nemala šisnačať ľit.:]

3. A što sja stalo, d'ivča ostalo,
maty i ona plakaľi,
[:šandariv vzjaľi, ruky zvjazalaľi
a mene v arešt pohnaľi.:]

4. Oj, pridu, pridu, zaleču domiv,
za svoju milu oplaču,
[:šandariv pobju, d'ivča si vozmu,
s ňim na kraj svita uteču.:]